

“Ὀλοῦ ἔλենαι ἐθριάμβευον χθές, ἀντανκλώσαι τὴν ἐπιτυχίαν των ἐπὶ τοῦ διδασκάλου των κ. Φαβρικέζη.

Ὁ ἀερонаύτης κ. Βωδὲ, ὁ ἐν ἐξόχῳ αὐταπαρνήσει συγκατατεθείς νὰ μεταδαπτισθῇ εἰς Βωδὲ, — οὕτως ἀνεγινώσκето χθές ἐν τοῖς τοιχοκολλημένοις προγράμμασι τὸ ὄνομα του, οὗτινος ἐπίμονος ἀνάδοχος ἐγένετο ἡ ἀθηναϊκὴ δημοσιογραφία, — ὁ ἀερонаύτης λοιπὸν κ. Βωδὲ, ὁ πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν ἤρω· τῆς μάνδρας τοῦ Σκουζέ, ἐπανελάμβανε χθές τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἐν Φαλήρῳ τὴν ἀεροπορικὴν ἀνάβασίν του ἐπὶ τοῦ ἰδίου μέρους, ἐφ’ οὗ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔαρ ἐτελέσθησαν οἱ ἵπποδρομικοὶ ἀγῶνες· καὶ ὁ εὐρὺς ἐκεῖνος χώρος ἔβλεπε πάλιν τὴν αὐτὴν καὶ πλείονα ἔτι συροὴν καὶ περιέργειαν, κίνησιν καὶ παιδρότητα. Κατὰ τὸ πρόγραμμα, τὸ θέμα καὶ παρείχετο ὡρεῶν, ὡς ἂν εἶχε σκοπὸν ὁ κ. Βωδὲ νὰ ἐνοικιάσῃ καὶ τοὺς δύο σιδηροδρόμους, διὰ νὰ μεταφέρῃ τοὺς θεατὰς, διὰ λογαριασμόν του. Περί τὴν ἐξδόμην ὥραν τὸ ἀερόστατον, πληρωθὲν, ὑψώθη, ἐγκαρσίως τὸ πρῶτον, καὶ ἀναβὰς μέχρι τινός, ἐξέκλινε διεκλινθὲν πρὸς τὸ μέρος τῶν λουτρῶν, ἔνθα ἔπεσε μεταξὺ τῶν λουτρῶν καὶ τοῦ τελευταίου παρὰ τὴν ἀκτὴν ξενοδοχείου. Ὁ ἀερναύτης ἔφερεν ἀντηρημένα σῶστρα. μετὰ δὲ τὴν πτώσιν τοῦ σπεύσασαι λέμβοι ἐκεῖ ἀναμένουσai, ἀνέσυραν αὐτὸν, ἐξελθόντα ἐν μέσῳ ἀτελευτήτων ζητωκραυγῶν τοῦ εὐχαριστημένου πλήθους. Τὸ ἀερόστατον, καθὼς ἔπεσε μὲ ὀρμὴν ἐπὶ τῶν κυμάτων, καὶ ἐγέμισε νερόν, ἐπέπλεε φουσκωμένον, ἐνθυμίζον τὸ ὄρνεον Ρῶκ τῆς Χαλκιμᾶς. Μετὰ τοὺς ὀρθαλμοὺς ἦλθεν ἡ σειρά τῶν στομάχων. Τὰ φαληρικὰ ξενοδοχεῖα ἔκαμν φοβεράν κατανάλωσιν μὲ ὅλην τὴν ἀταξίαν τῶν ὑπηρετούντων, καὶ τὰ πείσματα τῶν ὑπηρετουμένων, εἰς τοιαύτας περιστάσεις. Ἀπρεπὴς ὅλως ἦτο ἡ θέα τῶν μεταξὺ πάλαι καὶ νέου Φαλήρου ἐν ἀπόπτῳ κολυμβητῶν ὑπο τὰς ὄψεις τοῦ διερχομένου ἐκεῖθεν μεστοῦ Κυριῶν καὶ Κυρίων ἀτμοδρόμου. Τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς διέχυνε τὰς λάμπεις του, ἐνοχλητικὰς ἐν τοσούτῳ διὰ τοὺς ἡλεκτρικοὺς ὀφθαλμοὺς Κυριῶν τινων, καθ’ ὧν, ὡς ἀλεξιτήριον, ἐχρησιμοποίησαν τὰ παρ’ ἡμῶν ἀπὸ τινος πωλούμενα Κινεζικὰ ὀμβρελλίνα· ἁσιατικὰ προπύργια κατὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιδρομῆς. Τὸ Φάληρον διεσκεδάζε χθές ἡδονικώτατα, ἐν ἀντιθέσει τῆς ἀγρίας ζωηρότητος ἐν Ἀθήναις καὶ Κηφισίᾳ.

Η ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΣΟΥΤΣΟΝ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ χθεσινὴ διαδήλωσις τῶν περὶ τὸν Σούτσον ὑπῆρξεν ἐπιβλητικωτάτη. Ἀπὸ τῆς 6 τὸ πρῶτ’ ἤρχισεν ἡ συνάθροισις εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σούτσου καὶ εἰς τὸν ἀπέναντι Κήπον-Καφετεῖον. Στοιχοὶ ἀμαξῶν ἐπερίμενον. Σημαῖαι ἐκυματίζον. Ὁ Δήμαρχος ὑπέδεχeto ὅλους. Ὑπὲρ τοὺς ἐξακοσίους πολίτας ἦσαν ἐκεῖ. Διηρημένοι εἰς τμήματα καὶ εἰς συντροφίαις. Πάντες ὑπὸ εἰλικρινοῦς πρὸς τὸν Δήμαρχον ἀγάπης ἐμπνεόμενοι. Ἐμποροὶ, βιομήχανοι, κτηματῖαι, ἐπιστήμονες, ἐργάται, δημοσιογράφοι. Εἰς τὰς 8 ἐπέβησαν τῶν ἀμαξῶν. Μακρὰ ἄλλους ἐσχηματίσθη ἰκανὴ νὰ καλύψῃ ὁλόκληρον ὁδὸν Ἐρμοῦ ἢ Αἰόλου. Δι’ αὐτῶν παρελάσασα καὶ διὰ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ὁλοῦ τοῦ δήμου ἐξελθόντος ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων εἰς προὔπαντησιν, ἐ-

τράπη τὴν εἰς Κηφισίαν ἄγουσαν. Ἐν Χαλανδρίῳ ἡ πανήγυρις ἦτο ἐνθουσιωδεστάτη. Τὸ καὶμένο τὸ Χαλάνδρι! τίμιον καὶ ἀλθανικὸ ὡς τὰ δόντια; Δύο μόνον μαγαζεῖα εἶχαν σημαῖαν Μελᾶ. Ἐξοδὸς ὅλων τῶν Χαλανδριωτῶν, μὲ τὰ ἐγγύρια ὄργανα ἐπὶ κεφαλῇ, ἐπὶ τῇ χωρίζουσας τὰς ἀμπέλους καὶ τὰ χωράφια τῶν ὁδῶν. Ὅταν χωρικοὶ καὶ Ἀθηναῖοι συνανεμίγησαν, τὸ θέαμα ἦτο ὡραῖον. Αἱ λευκαὶ τῶν χωρικῶν στολαί, αἱ κατὰ διαλείμματα λευκαὶ, κυαναὶ, κόκκιναι, χρυσαὶ σημαῖαι, τὰ ἀλεξήλια τῶν Ἀθηναίων, ἀπετέλουν ἓνα ποικιλόχρωμον ὄγκον κινούμενον ἐν ἐνθουσιασμῷ καὶ ζητωκραυγαῖς. Εἰς Ἀμαρουσίον ὑπάρχουσι δυστυχῶς ἀρκετὰ μαγαζεῖα ἀνέκοντα εἰς τὸν Μελᾶν, χάρις εἰς τὸν Παναγῇν Κυριακὸν, ὅστις ἐκδικούμενος τῆς Δῆμον, διότι δὲν τὸν ἐξέλεξε καὶ ἐκ τρίτου Δήμαρχον, ζητεῖ νὰ μᾶς φορτώσῃ τὴν τὸν Μελᾶν· ὁ πολὺς ὅμως πληθυσμὸς ἀνέκει εἰς τὸν Σούτσον. Φρεαρίτης οὕτε ἀκούεται. Ἐξ Ἀμαρουσίου εἰς Κηφισίαν ἡ εἴσοδος πανηγυρική. Γυναῖκες, ἄνδρες, παῖδιά ὅλοι ἐξῶ. Τὸ ὡραιότερον κορίτσι τῆς Κηφισιάς, τὸ Ἐλενάκι ἐξελαρυγγίσθη ζητωκραυγάζον τοῦ Σούτσου καὶ τενεκὲ τοῦ Μελᾶ.

Δύο τρεῖς μεγαλοπρεπέστατοι στέφανοι προσηνέχθησαν εἰς τὸν Δήμαρχον, ὅστις καὶ τοὺς προσεφώνησε. Κατόπιν ἡ πλατεία ἐκκλημύρησε χορῶν, βιολιῶν, νταγυλιῶν, κερφιοῦ, ἄρηνων, σουβλῶν, κουθέντας καὶ ζήτω! Εἰς μικρὰν γωνίαν δεκαπέντε Μελάδες, ὅπως λέγονται οἱ τοῦ Μελᾶ ὀπαδοί, ἐχόρευον μετ’ ἐπιδεικτικῆς μανίας, καὶ ἐζητωκραύγαν ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἐν ᾧ ἡ πλατεία ὅλη ἦτο κατεκλυσμένη ἀπὸ Σούτσους. Τὸ πείσμα των ἦτο μεγάλο, οὐχ’ ἥττον οὐδεὶς ἐκ τῶν ἰδικῶν μᾶς ἠθέλησεν ἢ ἐδικαιοῦτο νὰ τοὺς πειράξῃ. Ἀλλὰ ὅλοι προέβλεπον ὅτι κατὶ θὰ γίνῃ. Οὕτε ἦτο δυνατόν νὰ μὴ γίνῃ. Μία πλατεία ὁλόκληρος τῶν τρόπων τινα ἐνοικιάζεται ἀπὸ ἓνα κόμμα, τὸ ὁποῖον χύνεται ἐκεῖ καὶ διασπιδάζει καὶ δαπανᾷ· ἐπιμένουν δὲ ἀπέναντι ὀκτακοσίων ἀνθρώπων δεκαπέντε ἀντίθετοι νὰ τὸ ἐρεθίσουν ὅτι δὲν τὸ γράφουν τάχα· ποῖον θὰ ἦεν τὸ ἀποτέλεσμα; Εἶνε ὡς νὰ ἐνφύκασε μίαν αἰθούσαν ξενοδοχείου μία πολιτικὴ παρέα καὶ πηγαίνουν τρεῖς ἀντίθετοι, στρώνονται σ’ ἓνα τραπέζι καὶ κοροϊδεύουν ὅλους τοὺς ἄλλους. Διότι αὐτὸ γίνεται εἰς τὰ χωριά. Ὅταν γίνεται διαδήλωσις ἐνὸς κόμματος, ἀποσύρεται τὸ ἄλλο.

Εἶνε τρόπον τινὰ μία σιωπηλὴ σύμβασις· διότι μετὰ μίαν ἐβδομάδα τὰ πάθη θὰ παύσουν καὶ αἱ δύο μερίδες θὰ δώσουν τὸ χέρι, ὅπως πρὶν, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀδελφότητι. Ὡς ἡ φυσικὴ αἰτία τῶν συμβάντων ἦσαν οἱ τοῦ Μελᾶ ὀπαδοί. Εἰς ἓνα σκούνηγμα ἡ παραπάτημα, συνεκρούσθη μία ὁμάς Σουτσοιστῶν χορευόντων μετὰ τῶν ἀντιθέτων καὶ ἐντεῦθεν ἤναψεν τὸ κακόν. Οἱ μὲν ἀντίθετοι ἐκρεμοστακίσθησαν ἀπὸ τῶν μικρῶν τοίχων τῆς πλατείας εἰς τὰς ἀμπέλους, ἀφ’ οὗ ἐννοεῖται ἔγινε προηγουμένως τὸ ἀνάστα ὁ Θεός! Οἱ Σουτσοισταὶ δὲν διέκριναν ἀλλήλους, συνέβη δὲ νὰ ἀλληλοκτυπηθοῦν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόμματος, ὡς συνέβη καὶ ἡ ἀκουσία ἐκπυρσοκρότησις τοῦ πιστολιοῦ ἐνὸς ἐκ τοῦ κόμματος τοῦ Σούτσου, διὰ νὰ τραυματισθῇ ὁ καλλιτέχνης ἐπιπλοποιὸς Μήλας.

Ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων ἡ πάλιν κατέπαυσεν, ἐδόθησαν αἱ πρῶται περιποιήσεις εἰς τὸν ἀτυχῇ Μήλαν, ἡ διασκέδασις ἐπανελήθη, καὶ ἔπειτα πεζοποροῦντες ἐπανήλθον εἰς Μαρούσι, ἐκεῖθεν εἰς Ψυχικὸν ἐστάθμισαν πρὸς ἀναψυχὴν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἀθήνας διὰ τῶν παρίστισιν καὶ τῶν πλατειῶν, τοῦ κόσμου ὅλου συμπληθικώτατα προσβλέ-

παντος πρὸς τὴν εἰρηνικὴν διαδήλωσιν τῶν ὑγιῶν καὶ ἐλληρικῶν Ἀθηναίων ὑπὸ δῆμαρχον ἐξ ἐθνικοτάτης οἰκογενείας φιλόπατριν καὶ γενναῖον, τὸν Σουτσον, ὅστις τὴν πρώτην αὐτοῦ τετραετίαν διήλθεν ἐργαζόμενος νυχθημερόν εἰς τὸ ὑδραυλικὸν ζήτημα, ὅπερ κατὰ μέγα μέρος ἔλυσε, εὐλογούμενος ὑπὸ ἑκατονταχιλίων ψυχῶν.

ΛΟΙΜΟΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κυριακή, 26 Ἰουνίου

Παρά ἑννέα πεντακόσιοι εἶνε οἱ ἐξ Ἀλεξανδρείας προχθὲς ἀφικόμενοι καὶ ἐν τῷ λοιμοκαθαρηρίῳ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου καθαριζόμενοι. Πεντακόσιοι! ἀντὶ τῶν 385 οὐδὲ δηλωτικὸν τοῦ πλοίαρχου ἐσημεῖον καὶ ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχὴ ἐτηλεγράφησε. Πῶς συμβαίνει ὥστε ἑκατὸν καὶ πλέον ἐπιβάται νὰ μὴ ᾔνε ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ πλοίου, τοῦτο ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ πράκτωρ γνωρίζουσιν. Ἀλλὰ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο, ἠθέλαμεν προτρέψει τὴν κυβέρνησίν μας νὰ διατάξῃ τὴν προξενικὴν ἀρχὴν Ἀλεξανδρείας νὰ μὴ δίδῃ πίστιν εἰς τὰ βιβλία τοῦ πλοίαρχου, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ πρύξενος ἐπιβαίνων κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου ἐν αὐτῷ, νὰ ἐνεργῇ τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐπιβατῶν, ὅπως οὕτως ἔχῃ ἐνήμερον τὴν κυβέρνησιν περὶ τοῦ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ, καὶ οὐχὶ τοῦ ἐσφαλμένου ὅν ὁ πλοίαρχος ἔχει. Διότι ἂν τοῦτο ἐγείετο, δὲν ἠθέλωμεν ἰδεῖ τὸ ἄτοπον νὰ ἐτοιμάζωμεν οἰκήματα καὶ σκηνὰς διὰ 385 ἐπιβάτας, καὶ νὰ βλέπωμεν εἴτα 500 ἀποβιβαζόμενους, περὶ ὧν ἄλλαι εἶχον ληφθῇ ἐνέργειαι.

Ἐν τούτοις ἡ ἐμολογουμένη δεξιότης τοῦ ὑγειονόμου, ἡ ἐκ τῶν ἐνόμων οἰκονομία ἣν αὐτὸς ἔδωκεν εἰς τὸ ἀπρό-

πτον τοῦτο, τῶν ἑκατὸν ἐπὶ πλέον ἐπιβατῶν, ἐτοποθέτησε πάντας ἐν τοῖς οἰκίσκοις, τοῖς παραπήγμασι, ταῖς σκηναῖς, οὕτω δὲ πεντακόσιοι ἄνθρωποι ζῶσιν ἤδη ἐν Ἀγίῳ Γεωργίῳ ὑπὸ στέγην. Ἡ ἐν γένει τῶν καθαριζομένων ὑγεία εἶνε ἀρίστη· πολὺ φυσικὸν ὅμως μεταξύ τόσοῦ πλήθους· νὰ ἀσθενήσῃ καὶ τινες. Οἰκίσκοι εἶνε εἴκοσι περίπου ἐν οἷς, τῇ προνοίᾳ τοῦ ὑγειονόμου, ἐτέθησαν οἱ ἔχοντες οἰκογενείας πολυμελεῖς. Σκηναὶ τεσσαράκοντα ὑπ' αἷς ζῶσιν οἱ εὐτυχεῖς ἀργεῖνδες καὶ οἱ κοινωνιστικὰς τάσεις ἔχοντες. Εὐλίνα παραπήγματα εὐρέος χώρου τρία, ἅτινα ὅμως ἀποφεύγουσιν οἱ πλεῖστοι ὡς μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπηρεαζόμενα.

Ἰατρὸς τοῦ λοιμοκαθαρηρίου εἶνε ὁ κ. Ζωϊόπουλος, καλὸς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀδαῆς πάντως λοιμοκαθαρηρίων καὶ καθάρσεων. Ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρηρίου ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σακελλαρόπουλος, τετράκις, ὡς λέγει, ἐπιστατήσας ἐν λοιμοκαθαρηρίοις, καὶ ὡς τοιοῦτος καὶ αὖθις προτιμηθεὶς, ὑγειονόμος δὲ Πειραιῶς, ἐπισκεπτόμενος τὸ λοιμοκαθαρητήριον δις τῆς ἡμέρας, ὁ καθ' ὅλα ἄξιος καὶ ἱκανὸς Λεωνίδας Βουρνάζος. Καὶ ἐπὶ τέλους τὴν ἀστυνομίαν τοῦ λιμένος Πειραιῶς, Κανθάρου καὶ ἁγίου Γεωργίου ὁ ἀεικίνητος λιμενάρχης Πειραιῶς Καρακατσάνης, ὁ καὶ Σβούρας, ἐπιλεγόμενος, ὁ τὸν λιμένα Πειραιῶς ὑπὸ λιμενικὴν ἐποψίν τακτοποιήσας.

Καὶ ὅμως μεθ' ὅλα ταῦτα, μ' ὅλην τὴν ἐμολογουμένως ἔκτακτον τῆς Κυβερνήσεως πρόνοιαν καὶ δραστηριότητα, δέον νὰ διορισθῇ ἀνώτερος τις ἐπόπτης τοῦ λοιμοκαθαρηρίου, ἐν αὐτῷ μένων καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποῦ νὰ τεθῶσιν ὅτε ἱατρὸς, ὁ ἐπιστάτης, οἱ ἀρκετοὶ ὑγειονομοφύλακες, τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα, οἱ ναῦται· ὁ ἐπόπτης οὗτος νὰ εἶναι ἄνθρωπος γνωστοῦ παρελθόντος, ὀνόματος, τάξεως, διοικητικῆς ἱκανότητος. Διότι νῦν βασιλεύει ἡ πολυαρχία, καὶ ἀκριβῶς εἰπεῖν ἡ ἀκαταστασία. Πρέπει πρό παντός ἄλλου νὰ

87

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

87

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 507)

— Προσέξατε Βλαιρώ.

— "ὦ! Δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ μοὶ συστήσητε τὴν σύνεσιν. Ἐν πρώτοις τὸ γράμμα τοῦτο.

Ὁ Βλαιρὼ ἔθεσεν ἐντὸς φακέλλου λευκοῦ, ἐφ' οὗ ἔγραψε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καρόλου Σεβρὺ, μιμούμενος μετὰ θαυμασίας δεξιότητος πλαστογράφου τὴν εἰκόνα τῆς γραφῆς τῆς βαρόνης. Τούτου γενομένου, ἀπέσπασεν ἐπιδεξιῶς τὴν κηρίνην σφραγίδα τοῦ πρώτου φακέλλου καὶ τῇ βοηθείᾳ συνθέσεώς τινος ἐξ ὑγροῦ κηροῦ ἐφήρμοσεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἄλλου φακέλλου.

Ὁ βαρόνος τὸν παρατῆρει πράττοντα, ταῦτα ἐννεός.

— Εἶδατε, εἶπεν ὁ Βλαιρὼ ἐγγχειρίζων αὐτῷ τὴν ἐπιστολήν

— Μάλιστα, εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς γραφῆς τῆς βαρόνης, καὶ ἄδύνατον νὰ ἐννοήσῃ τις ὅτι ὁ φακέλλος ἀντικατέστη δι' ἄλλου.

— Ἀμα ἐπανεβλήθητε οἴκαδε, θὰ δώσητε τὸ γράμμα τοῦτο εἰς τὸν ὑπηρετήν, ὅστις σὰς τὸ παρέδωκε καὶ θὰ τὸ φέρῃ ἀμέσως κατ' ἐπιγραφὴν.

— Πῶς, θέλετε...

— Ὡς ὁ Κάρολος Σεβρὺ νὰ κινήσῃ διὰ τὸ Βλαϊνκούρ· μόνον θὰ λάβω μέτρα τινὰ διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσω νὰ φθάσῃ εἰς αὐτοῦ.

ΛΟ'

ΤΙ ΑΠΕΡΕΙΝΕ;

Μετὰ μίαν ὥραν, ἄνθρωπος ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ Βλαιρὼ ἐπετῆρει ἐνώπιον τοῦ ξενοδοχείου τῆς Χάερης. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο ὁ Πρενσέ.

Σχεδὸν βέβαιος ὅτι ὁ Κάρολος Σεβρὺ δὲν θὰ ἀνέμενε τὴν ἐταύριον, ἵνα κινήσῃ διὰ τὰ Βόσγια, ὁ Βλαιρὼ ἐτοιμάσθη πρὸς ἀναχώρησιν.

Ὁ Πρενσέ ὤφειλε νὰ παρακολουθήσῃ τὸν ξένον ἐξερχόμενον ἵνα μεταβῇ εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ ἀνατολικοῦ σιδηροδρόμου. Ὁ Βλαιρὼ θὰ ἀνέμενεν εἰς τὸν σταθμὸν εἴκοσι λεπτά πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἵνα πληροφορηθῇ ἐὰν ὁ Κάρολος Σεβρὺ θὰ ἐκίνει αὐθημερόν.

Ὁ Βλαιρὼ δὲν ἠπατήθη εἰς τὰς προβλέψεις αὐτοῦ. Ὀλί-